

מסכתה תמיד

סתם תמיד אליבא דמי הוא

ביומא (יד:) איתא אמר רב הונא מאן תנא, סתם משנה דמסכת תמיד, "רבי שמעון איש המצפה" הוא, שהוא מוזכר לקמן בפרק ד' משנה א'. ולבסוף מסיק דמסכת יומה אזיל אליבא דרבי שמעון איש המצפה.

וביישלמי יומה (דף י"ב ע"א) מבאר גם כן סתם תמיד היינו ר"ש איש המצפה, ומקשת דהא מצאנו שהוא חולק על סתם משנה דתמיד, ומשני סתם תמיד הוא כר"ש איש המצפה, רק היכי שמצוינו שהוא חולק בהדייא על דבריהם, שם לא אזיל כוותי.

תמיד - לשון יחיד

כתב בהקדמת הספר סuibת חכמים (עמ"ס ברכות): ונקראת המסכתא תמיד לשון יחיד, לפי שהוא לשון הקרא [במדבר כ"ח ו'] עלת תמיד, והטעם לפי דקימא לנ' שני תמידין צריכין להיות שווין במראה ובוקמה כו', ולכן הם תאמי צביה, ושניהם נחשבין כאילו הם אחד.

ועוד נ"ל, לפי דקשה על קריית שם תמידין, בין דין בהם תמידיות, دائיד נעשה בבוקר ואחד בערב, והם בזמנם מתחלפים, אינם שייך לשון תמיד.

אמנם נ"ל להרצ', על פי מה דאמרין [במדרש רבה במדבר כ"א כ"א] לא לנ' אדם בירושלים ובידו עון, מה טעם, צדק ילין בה [ישעה א' ב"א], צדק ילין בה, הא כיצד תמיד של שחר היה מכפר על כל העבירות שעשה בלילה, ותמיד של בין העربים היה מכפר על כל העבירות שעשה ביום. א"כ היו תמיד בלי חטא. ולכן קראים הכתוב תמיד אף שהיו שנים, כי לא קראים הכתוב תמיד על מהותם ומספרם, אלא על שם הפעולה היוצאה מבנייהם, שהיו תמיד בלי חטא ע"י פועלם שעשו לכפירה.

❧

ונ"ל עוד לבאר הלשון "תמיד",ஆע"פ שנעשה רק בבוקר ובערב. עפ"י דברי הגמרא במנחות [דף צ"ט ע"ב] דאמריו אפילו לא קרא אלא פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית, קיים לא ימוש ספר תורה מפרק והגית בו יומם ולילה. וכותב הגאון מהרש"א, ואף דכתיב [תהלים קי"ט קי"ז] ואשעה בחקר תמיד, זהו נקרא תמיד. ולפי זה שפיר נקרא הקרבן תמיד, כמו התורה שהיא תמידית דכתיב בה תמיד, וכותיב בה לא ימש, אפילו הכי תמיד בקראו פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית, שהוא עניין תמידי שלא ישובתו העתים בבוקר ובערב, כמו בכל יום תמיד, ולא שפירושו תמיד בלי הפסק, והכי נמי גבי קרבן תמיד, נקרא כן על שם התמידות של כל יום עכ"ד.

❧

עה"פ (שמות כט, לט): את הכבש האחד תעשה בבוקר, איתא באוה"ח הקדוש: ואומרו האחד נתכוון לומר, שהגם שלא הי' להם אחד כבש אחד בנמצא יקריבו הום בבוקר ואין כבש שני של בין העربים מעכבר, והנה אומרו האחד פירוש הום שיש אחד ואין לו שני עכ"ל.